

csa József, Gyárfás András munkáit. A k a l a p o k közül Kiss Dénes és Kafka József állították ki. A s z a b ó k közül Jancsó Albert elismert nevű derék iparos és Kovács Gábor készítőmunkái voltak láthatók. Háromszékmegyének egy ritka termelési cikkét a selyemtenyészést Gyárfás Sámuel városi pénztárnok, a szorgalmas és szakértő kertmivelő mutatta be mintegy másfélmázsányi guóvóval. Érdekkel nézte meg miniszter ur a Sándor István festő intézete kiállítását. A b ö r k é s z i t é s valódi remek példányait láttuk ott, miket a miniszter ur pontosan, külön-külön megvizsgált. Aljjanak itt a jóraváló iparosok neve kiknek munkáit ott láttuk: Balog György, Sas József, Pataki Áron, Szabó Károly, Zsigmond Bóniam, Szenté József, Barabás József, Bálint Károly, Szabó János, Zsigmond Ferenc. A b á d g a o k közül Fábán György és Berkeci János állították ki, a s z t a l o s o k Kis Áron és Kádár Boldizsár. Tittl István sütő János Dávid kádár, Molnár Péter, kerekés. Nagy Ferenc nyerges mester, Kajcsa Ferenc és Kovács Mihály székérekészítők csinos cikkeiket szintén figyelmére méltatta a miniszter ur. Még egy megemlítni valónk van: egy zöldség mutvány a Kerekes József részéről; szép fajtájú sárga répái és petrezselymi feltűnést keltek.

Meglátogatta még a miniszter ur a „Mikó tanodát is, hol Görög István igazgató fogadta őt üdvözlő beszéddel.

Délben a megállapított program szerint a bemutatások történtek a megyei tisztikar, a köz. igazgatási hivatalok, a városi képviselő testület, az egyházi és iskolai hatóságok, különféle társulatok és testületek részéről.

A délutáni 2 óra után kezdetét vett baquetten alig számosan vettek részt, tekintve, hogy a Grand Hotel Hungaria sem szab magasabb árt mint itt lett szabva. A pohárköszöntők sorait;

Potsa József főispán ur nyitotta meg királyi őfelségét, a királynét és a trónörökösét élte. Thury Gergely örvend, hogy a kormány egy tagját tisztelheti.

Künle József Tisza Kálmán S.-Sztgyörgyi képviselőjét élte.

Kemény Gábor a genus hominum bellicosissimúmról a székelységért emel poharat, ma a haza nincs veszélyben, ha őseink fegyverrel védték a hazát, védjük mi most magunkat észsel, tudomány, becsületességgel, ohajtja, hogy Háromszékmegye, élén székvárosával Sepsisztgyörgyel, e tekintetben minél hatalmasabb legyen.

Seethal Ferenc br. Kemény Kálmán Maros Tordamegye országgyűlési képviselőjét élte.

Révay Lajos Potsa József főispánért emelt poharat.

Réz Farkas Császár Bálint polgármestert köszönti fel.

Künle József Liphthai István miniszteri tanácsost élte.

Nagy G. országgyűlési képviselő Erdély főpostaiszolgáját Follortot élte.

Császár Bálint Forró Ferenc alispánért emelt poharat.

Veres Gyula a „Háromszék“ szerkesztője élte a miniszterium törekvését, a melylyel az ipart kereskedelmet fejleszti stb.

Az ebédpéng véget se ért, midőn a miniszter ur köszönetét fejezte ki a szives fogadtatásért, kijelentve hogy kötelessége tovább szollítja, Potsa főispán uralm é hivatalos kísereivel eltávozt Kézd-Vásárhely felé. Áldás kísérje utját!

Orosz lapokból.

Az újonnan érkezett orosz lapok jobbadán belügyekkel foglalkoznak, s ha némelyik kivételt tesz s megereszt egy politikai cikket az Mahmud Nedim pasa Konstantinápolyba való megérkezéséről s az erre alapított kombinatiokról szól. A belügyeket tárgyaló cikkek meglehetősen változatos tartalmak, szólnak az orosz papírpénz túlságos kibocsátásáról, tanügyről, a kaukázusi lakók mikénti áttelepítéséről stb. Ilyenkor természetesen a szemlékésítő von legjobban megakadva, kinek kötelessége, hogy is találjon valamit, a hol semmi sincs. Ez paradoxon, csak az a sajnos, hogy valójában az.

Ily körülmények közt a szemlegyártó nem tehet jobbat, mintha a különféle és vegyesek rovatóból kiböngész valamit.

A „Donszkija Oblasztnyja Vjedomosztij“ részletek közül a doni kerület Mánykovo Bercavszkoje községében keletkezett ujsectáról. Mintegy másodfelébe megjelent a nevezett községben bizonyos Kuzminov Ivánovna Xenia nevű leányzó, ki Golodajeva (Miuszki kerületben) községben született, Kievből jött ide és elkezdte predikálni saját találmányu hitvallását. Tanainak lényege az, hogy megtiltja a hussal való táplálkozást (főleg a sertéshussal való), tiltja a házasságot és a papok száma való engedelmességet és remitió bűnnek mondja a találkozásokról szokásos kézszerítést. Célnak elérése végett a következők szerhez folyamodott: maga mellé gyűjtött oly férfiakat (fiatalokat), kiknek nagy befolyásuk van a helybeli társaságoknál, e vállalkozókat apostolainak nevezi számuk 12 ő maga és apostolai énekléssel hatnak a tömegre. A kis oroszok természetüknél fogva jó énekesek. Ivánovna Xenia maga 25 éves jó torjú leányzó és szenvedélyes énekes. Énekével meg is

hódítja a lakókat, kivált azokat a kik magánosan ének. Ő maga együtt él kísérőivel, a minémi világot vet e társaság erkölcsiségére. Megvetvén a házasságot azt hirdeti, hogy mindenki azzal éljen, a ki neki tetszik. A secta gyűlékezeteiben nem isszák a vodkát (pálinkát); a vendégeskedés az aszalt gyümölcsök fogyasztásából, meg csokoládéból áll. Legfőbb hiva a manykovo berezovszki kintor Wadykin Daniló, a ki irástudó férfi s nagy tisztelben részesül a helybeliek részéről. Mióta Xeniahoz szegődött, testestől lelkestől az ő hiva Daniló. Másik főkövetője Kasenkov Michájlov Micheu nevű kiszolgált katona, ki világba kergette feleségét és gyermekeit; megfordult Jeruzsálemben is és szavai egy szent hitellességével bírnak. Követői közül kiválik még Bozskov Román. Érdekes a dologban az, hogy a secta követői a templomba gyönni járnak és a szertartásokat pontosan végzik. Azonban felfogásukban és nézeteikben mindig szabad gondolkodás, öndicsékvés, veszeke-dés stb. nyilvánul. Pozdjevka Szlibodában (nagyobb falu) egy asszony bepanaszolta fiát a falu fiatal lelkeséje előtt, hogy tiltják neki a husevést, mert az övegyeknek hust enni tilos; erre tanította őket egy jött ment katona.

E körülmény összefüggésben van a manykovo-berezovói esettel. Ugyan e secta szavait visszatartották Mánykovo-Kalitveuskije nevű faluban is, hol szintén valami katona tanító buzgókodott.

A „Peterburgszky Lisztok“ egy a mitofáni temetőben történt botránny esetről hoz kimerítő tudósítást. Ünnepeken a városból ezren tudóznak ki a temetőbe, velők persze a kávé, thea, sütemény stb. készítk is. A szokásos megemlékezés után az öreg s éltesebb férfiak rendszeren ott maradnak rokonaik sírján s elbeszélgetnek a megholtak ilyen meg olyan sajtáságairól; az ifjúság pedig egy szabad részecskét fogdosócskát játszik. Az egyik csoportban ilyen pár volt, egy megllett koru férfi, külséje után itélve mesterember s egy meglehetősen fejlett csinos 12 éves parasz leány. E párt ott eddigéle nem ismerték. Mikor rájok került a sor, a férfi minden áron elakarta fogni a leányt s a temető olyan részébe terelte, hol egyetlen élő lény sem volt s felhasználta az alkalmas pillanatot a leányon erőszakot követelt el. Elvégezvén aljas tettét a gazfokot rögtön elhordta magát s a szegény leány sírva cpanaszolta szüleinek az esetet. A leány anyja meggyőződően a mondot tak igazságáról sirni kezdett, az összegyűlt mulatozó csoport pedig csak vállat vonva bánta a tettes vakmerőségét.

K Ü L Ö N F E L É K

Lapunk múlt számában Veres Gyula ur választ közzétettük szöszérint, minden kihagyás nélkül. Minthogy a rovat, melyben a kérdéses közlemény megjelent, a „Közönség köréből“ címet viselte s így az alatta levő csillagos közlemény félreértésekre szolgáltatott alkalmat, kötelességünk ki nyilatkoztatni, hogy Veres Gyula ur válasza egy bírói ítélet után lett közzétéve s így a megjegyzés csupán a rovatra s nem a közleményre vonatkozik. V. Gy. ur lapunk zárta után hozta be szerkesztőségünkhez cikkét s azért mert mi azt akkor nem közöltük, mert indított ellenünk. Az eljárásban tehát csak az a különös, hogy minket oly dologra kényszerített bíróságilag, a mit rendes uton és rendes körülmények között mi soha sem tagadtunk volna meg tőle. Ez értelemben a hozott ítélet ellen szerkesztőségünk azonnal fellebbezett is.

Talált gyermekhulla. Tegnapelőtt az épüldő Ötves-féle ház fundamentumának ásása alkalmával a munkások egy kis gyermekhullára akadtak. A kis koporsóba helyezték hulla az elbontott vendéglő egyik vendégszobájának padlózata alatt körülbelül egy méternyi mélységbe volt beásva. Az elásás az utolsó öt év alatt történt, minthogy a vendéglő régi tulajdonosa ezelőtt 5-6 évvel töltötte csak fel ott a helyet. A hulla orvosilag megvizsgáltatván a köztemetőbe szállítottatt. Hogy házi cseléd, vagy valamely vendég temette-e oda kicsinyét, azt constatálni nem lehetett.

Wenckheim Béla báró holttestévé foljő hó 11-én éjjel kétórákor érkezett meg a különvonat Mező-Berénybe. Tisza, Bedekovich br. és Szende miniszterek, Zichy Ferráris Viktor gr. Államtitkár, továbbá Dessewffy Aurél, Nádasdy Ferenc, Zichy Béla, Szapáry Antal, Szapáry László tábornok, Szapáry István grófok, Göndös Benedek apát, Sárkány a jockei-klub titkára kísérték le a holttestet. Berényben Beliczey békési főispán vezetése alatt Asztalos szolgabíró, Sztréska, Pálos, Drohn csendbiztosok, Wenckheim, József báró várta a vonatra és a környék számos küldöttsége. A vonat megérkezése után a koporsót azonnal más vagonba tették át s az egész kíséret tovább indult vele körös, Ladnyba. — Megemlítjük e helyen, hogy báró Wenckheim Béla halála alkalmából a horvát nemzeti párt club élnöke Kukuljevics a kör nevében következő sürgönyt küldte Bedekovich miniszternek: A nemzeti párt köre felkéri fejezi ki Tisza miniszterlenök ő nagyméltósá-

gának legmélyebb részvétünket Jbáró Wenckheim halála fölött. A nálunk nagyrabecusit államférfi elhunya mélyen megrázta az országgyűlési tagok sorában a Magyarországgal való testvérisé kötelek minden barátját, melynek megerősítésére ő mindig a legbarátságosabb és legeredményesb módot követte. Sajnája a kör, hogy az előre hajadt idő s a küszöbön levő országgyűlési tárgyalások miatt nem küldhet képviselőt a temetésre.

Miért verte el a jég a határt? Kevéssele ezelőtt Szörcei Vince ur édes anyja Zagonban meghalt. A halottat Zoltánba szállították, hogy a családi sírba helyezték az örök nyugalomra. Megtörtént aztán, hogy a jég elverte a zágoni tavaszhatárt. Természetes, hogy ennek egyes eska nem lehetett más, mint a holttemetnek az — n g a r o n á z történt szállítása. Azóta a zágoniak átkozzák Szörcei urat, mint a halálos ellenséget, sőt a tatárszeg-utcaban éjnek idején tartott gyűlékezet azon felebaráti határozatot hozta, hogy a jégverés okozóját — agyonütk. Még szerencse, hogy a halott épékézláb érkezhetett Zoltánba; csupán annak köszönhető ez, hogy a megakadályozásra kirendelt örök elaludtak. — Oh népnevelés, siess!

A Pokolsár eltűnt. Kovánzsnak nevezetes fürdője, a Pokolsár, mely nevét elég pokolias színű iszapjától vette, megunta földi tévelykenységét és elkivánczozott a poklok fenekére. A víz elment, isten tudja hová. Meglehet, hogy egyszer csak valamelyik udvaron úti ki magát, amint ez már vándorlása alkalmával megtörtént. Ez a veszedelmes forrás már nem egyszer fenyegette a községet árviszel, mikor száját kitátva egész folyót bocsátott a falura. Ilyenkor pár száz székér kövel szótkák lecsendesíteni a nyugtalankodó rejtélyes forrást.

A következő pályázati hirdetés közlésére kértünk fel. A kolozsvári magyar királyi tudományos egyetem tanácsa a nmlgu magyar királyi vallás- és közoktatási miniszter urnak f. évi 11963 és 17173/1879 számok alatt kelt rendeletei alapján, a netán pályázni kívánó egyetemi hallgatókat s a tanulmányukat ezen egyetemen folytatni kívánó érettség vizsgát tett tanulókat hivatalosan értesíti arról, miszerint az ő cs. és apostoli kir. Felsőgeik által, ezüst menyegzőjük alkalmából, szegény sorsu és érdemes egyetemi hallgatók számára alapított „Ferenc József-Erzsébet-féle arany-ösztöndíjak“ közül három mindenik évi 300 aranyforint összegben oly egyetemi hallgatóknak levén adományozandó, kik tanulmányukat a kolozsvári magyar királyi tudományos egyetem valamelyik karánál folytatják vagy folytatni kívánják, s ez ösztöndíjak a következő 1880 tanév kezdetétől fogva levén betöltendők: azokra nézve a nmlgu vallás és közoktatás miniszter által ide megküldött következő pályázat hirdetétt ki: „Ily nemű ösztöndíjt elnyerni óhajtk tartoznak az ő cs. és apostoli királyi Felsőgéhez címzendő kérvényüket a melyben határozottan kijelentendő lesz azon egyetemen a szak, a hol és a melyben tanulmányukat megkezdeni és elvégezni kívánják, következő okmányokkal felszerelni és pedig: 1.) a kereszttelvéll vagy születési bizonyítványával; 2.) oly hiteles okmányokkal, melyek szegény sorsukat és szülők állapotját, vagyoni, jövedelmi és családi viszonyait igazolják. 3.) a letett érettségi vizsgáról szóló bizonyítványal, esetleg ha eszedok már is egyetemi hallgatók, az értekezleti (colloquium) és állam vizsgálati az 18789 tanév második felére vonatkozó bizonyítványokkal. Ezenek kívül a folyamodványokban kimutatandó az is, vajjon folyamodó élvez-e más ösztöndíjt, vagy egyéb nyilvános pénzárbból felvenni szokott ellátást. Az ékeppen felszerelt kérvények a legfelsőbb magán és családi alakok cs. kir. igazgatóságánál Bécsben a cs. kir. udvarban (Wien, Hofburg) minden esetre 1879 évi augusztus 10-ig benyújtandók. Ezen határidőn túl később benyújtott vagy kéllően fel nem szerelt folyamodványok nem fognak tekintetbe vétettetni. A cs. kir legfelsőbb marán és családi alakok igazgatóságá. Bécs 1879 évi június hó 15-én Áz egyetemi tanács az egész hirdetést ez uton is az illetők tudomására hozni szükséges látta. A Kolozsvári m. kir. tud. egyetem tanácsának folyó hó jul. 4-én tartott értekezletéből Kolozsvárt 1879 jul. 8-án.

Egy hamiskártyás báró. Duka b. kit a nemzeti kasinó legközelebb párbajképt lenek nyilvánított s ezzel kizárt a becsületes emberek sorából, sokáig disznó szerencsével adta a makabobankót. Ez feltűnt R. képviselőnek s figyelmeztetni kezdett D. bárónak szokása volt, — írja a „M. L.“

— hogy játéközben folyvást maga előtt a bankóhalmazon tartotta dohinytárcáját. A tárcin volt egy tükör fénytörse csiszolt acéllal, a báró előbbétiunek monogrammjával. E tárcá fölött esztvotta a kártyát. R. figyelt, s egy társával észrevették, hogy a báró minden kártyát meglát a monogrammu tükr alapján, s így tájékozva magát, könnyedén nyert. Nehány nap muíra ő, R. is leült vele kártyázni, elhatározta hogy megbünteti a báróban a bankárt. Játék közben azt mondja R. „ugyan kérlek, adj egy cigarettet!“ A báró meghökött egy pilanatra, de átnyújtá dohinytárcáját. Játsszanak tovább. R. csinálja a cigarettet, eltépt néhány papíros, s figyelemmel kíséri a bárót, ki olyan, mintha tükön ülne. R. társa egy hónapig főtisz, fel a korpárságot együtt fődözte fel R-rel, szintén el-